

Familiars i amics de la corda socioliberal em pregunten si *ara no vaig a dir res*, ara que el PP ha decretat una “nova” **reforma laboral** que destrueix drets elementals dels treballadors. Si ja vaig rebatre **punt per punt** la reforma que van executar els majordoms del PSOE en l’anterior legislatura, què més podria dir jo ara d’aquesta restauració reaccionària amb què el PP imposa un sistema laboral que gairebé ens retorna al segle XIX? Per què més paraules i raons si aquesta gent no escolta ni els crits? Malauradament, passa sovint amb el partidisme o, pitjor encara, amb el bipartidisme: si primer has parlat malament dels uns, després et reclamen que malparles també dels altres, com si no tinguérem una altra cosa a fer que jugar, com ells, al joc del «y tu más». No ens enganyem, però, i **ja ho vaig dir** aleshores: si el PSOE -amb la transigència dels sindicats hegemònics- no haguera cuinat la reforma anterior, el PP no hauria tingut la taula parada per a clavar queixalada a tants drets dels treballadors. S’acaba de convocar la **vaga general: dijous 29 de març**. Crits al carrer.